

Et *mindretal* i udvalget (S, SF, RV, EL og Simon Emil Ammitzbøll (UFG)) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet stemmer for det stillede ændringsforslag.

Socialdemokratiet bemærker, at i dag hænger børn selv på regningen, når de er blevet taget i at have begået eksempelvis hærværk. Det vil regeringen med dette lovforslag lave om på, så forældrene overtager en del af regningen, mere præcist de første 7.500 kr. pr. skadevoldende handling, som barnet har begået. Erstatningens størrelse ændres der ikke på. Lovforslaget medfører udelukkende, at forældrene skal betale en del af regningen.

Ungdomskommissionen, der har afgivet indstilling til L 96, var delt i spørgsmålet om forældrehæftelse og afgav ikke nogen klar anbefaling. De juridiske problemer med lovforslaget er mange. Der er således tale om et brud på retstraditionen, når forældre, der ikke har tilsidesat deres tilsynspligt, alligevel kan ende med regningen. Andre problemer med lovforslaget er spørgsmålet om dets effekt. Regeringen mener, at lovforslaget vil motivere forældre til at tage større ansvar for deres børns handlinger. Det kan dog ikke dokumenteres, at det vil virke sådan. Faktisk kan intet af det, regeringen vil med dette lovforslag, dokumenteres. Alt er fugle på taget, og henvisninger til ordningen i Norge giver ingen mening, idet den kun har fundet anvendelse ganske få gange.

De spørgsmål, som Socialdemokratiets medlemmer af udvalget har stillet til lovforslaget, er ikke blevet besvaret på en sådan måde, at det virker overbevisende, at lovforslaget vil få nogen som helst effekt. Socialdemokraterne stemmer derfor imod lovforslaget, men for ændringsforslaget fra Det Radikale Venstre om at indsætte en revisionsbestemmelse.

Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at Socialdemokratiet ønsker at stoppe børns og unges kriminalitet. Herunder også meningsløst hærværk, der ødelægger så meget og sårer så mange, fordi ødelæggelserne har store konsekvenser for dem, der bliver berørt.

Socialdemokratiet ønsker, at der tages fat i børn, der er på vej ud i kriminalitet, og at de oplever, at deres handlinger har konsekvenser. Vi synes godt om lovgivningen, som den er nu, hvor børnene selv betaler for deres ødelæggelser. Den ordning, regeringen lægger op til, er skæv på mange måder. For det første er den me-

get besværligt indrettet, og det faktum, at skadelidte skal rejse et civilt søgsmål for at få forældrene til rent faktisk at betale, virker meget tungt. At man kan forsikre sig imod ordningen, betyder, at de eneste, der virkelig får noget ud af dette lovforslag, er forsikringsselskaberne.

At ordningen betyder, at alle forældre vil skulle betale det samme, virker heller ikke rimeligt. Når ordningen gennemføres, burde den indrettes således, at forældre, der tjener meget, skal betale mere end forældre, der har meget små indkomster. For skal tankegangen i regeringens linje følges, burde det vel »gøre lige så ondt« på lagermedhjælperens økonomi som på bankdirektørens. Det gør det ikke, som ordningen er indrettet nu. Her havde Socialdemokratiet foretrukket, at man havde benyttet sig af samme logik, som man gør, når spirituskørsel takseres. Dér betaler man forskelligt, for at det skal ramme lige hårdt. Det må man bare konstatere at L 96 ikke kommer til at gøre.

Om der bliver mindre hærværk og færre ofre for kriminalitet efter vedtagelsen af lovforslaget, har regeringen ikke formået at sandsynliggøre. Lovforslaget fokuserer kun på de økonomiske aspekter og indeholder ikke forslag til, hvordan man skal tage fat i de små bøllespirer, der har begået kriminaliteten, for at få dem til at forstå, at deres adfærd er fuldstændig uacceptabel. Lovforslaget indeholder intet om, hvordan forældre, der ikke kan styre deres børn, kan få hjælp, og intet om, hvilke initiativer man burde sætte ind med over for børn og unge, der begår hærværk. Det er en klar mangel i lovforslaget. For forældre, hvis børn er i problemer, kan meget vel drage nytte af forældrekurser/familieskoler, hvor de enten deltager selv eller sammen med deres børn, eller andre initiativer, der har fokus på at ændre de unges adfærd.

For Socialistisk Folkeparti (SF), Det Radikale Venstre (RV), Enhedslisten (EL) og Simon Emil Ammitzbøll (UFG) er det vigtigt at stoppe ungdomskriminalitet. Det er ofte i de unge år, en kriminel løbebane bliver skabt. Det er derfor godt at have en bred palet af tiltag, der er forebyggende og præventive.

SF, RV, EL og Simon Emil Ammitzbøll (UFG) kan konstatere, at regeringens intentioner med lovforslaget, der pålægger forældre et økonomisk erstatningsansvar på 7.500 kr. ved deres børns skadevoldende aktivitet, også er tiltænkt en forebyggende rolle, idet man forventer, at det